

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 850-01-449/23.12. 2008 г.

На основание чл. 8, ал. 1, точка 1 и чл. 64, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за гарантиране на влоговете в банките, № 854-01-165, внесен от МИНЧО ХРИСТОВ КУМИНЕВ и СТЕЛА ДИМИТРОВА АНГЕЛОВА-БАНКОВА на 20.12.2008 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

Георги Пирински

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Др. No 854-01-165
Дата 20 / 12 / 2008

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-Н ГЕОРГИ ПИРИНСКИ

1757
Олеу

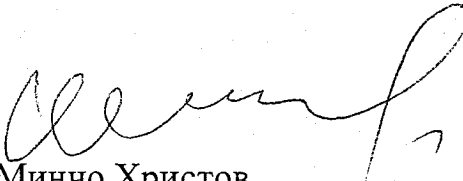
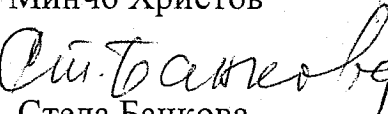
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 86, ал. 1 от Конституцията на Република България внасяме Законопроект за изменение и допълнение на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и приемане съгласно установения ред.

20 декември 2008 г.

Народни представители:

Минчо Христов

Стела Банкова

МОТИВИ

В чл. 23, ал. 5 е упоменато, че изплащането на суми по гарантиране на влоговете от фонда започва не по-късно от 45 дни от обявяването в несъстоятелност на съответната банка. Никъде обаче не е отбелязано кога трябва да завърши това изплащане. Това на практика дава възможност изплащането на влоговете да продължи години или десетилетия, като през това време влоговете на гражданите практически ще бъдат блокирани.

Предложението по § 1 се цели да се фиксира реален срок за изплащането на гарантираните влогове. Поправката е в съзвучие с решение на Европейския парламент.

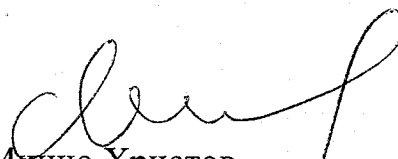
Предложението по § 2 има за цел да поправи друга несправедливост в закона. В сега действащия закон при фалит вложителите, които имат валутни депозити, ще получат левове.

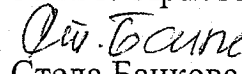
При евентуална финансова криза това позволява те да получат обезценени левове и фактически да бъдат ограбени. Предложението ни е вложителите да получат своя влог в съответната валута.

Параграф 3 има за цел поправянето на друга несправедливост в закона, а именно, че фондът не дължи лихви по гарантираните влогове. Доколкото гражданите нямат никаква вина за фалита на дадена банка, справедливо е те да получат и съответните лихви за периода между обявяването в несъстоятелност на банката и изплащането на влога от фонда.

20 декември 2008 г.

Народни представители:

Минчо Христов

Стела Банкова

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ЗАКОН

**за изменение и допълнение на Закона за
гарантиране на влоговете в банките**

§ 1. Чл. 23, ал. 5, който гласи: “Изплащането на суми от фонда започва не по-късно от 45 дни от датата на решението на Българската народна банка по ал. 1” се променя, както следва:

“Чл. 23. (5) Изплащането на суми от фонда се извършва не по-късно от 20 дни от датата на решението на Българската народна банка по ал. 1”.

§ 2. Чл. 23, ал. 6, който гласи: “При влог в чуждестранна валута на вложителя се изплаща левовата равностойност на гарантирания размер на влога по курса на Българската народна банка в началния ден на изплащане на гаранцията по влоговете” се променя, както следва:

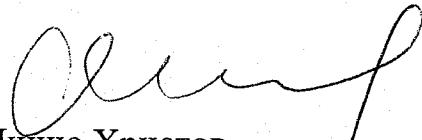
“Чл. 23. (6) При влог в чуждестранна валута на вложителя се изплаща гарантираният размер на влога в съответната валута”.

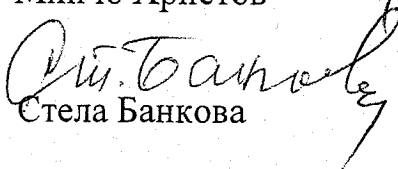
§ 3. Чл. 24, ал. 2, който гласи: “Фондът не дължи лихви по гарантираните суми” се изменя така:

“Чл. 24. (2) Фондът дължи лихви по гарантираните суми”.

20 декември 2008 г.

Народни представители:

Минчо Христов

Стела Банкова

Изм. №1956/26.01.2009г.

ДО
Г-Н РУМЕН ОВЧАРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОПИЕ: Г-Н ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ
МИНИСТЪР
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

КОПИЕ: Г-Н ИВАН ИСКРОВ
УПРАВИТЕЛ
БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА

КОПИЕ: Г-Н БИСЕР МАНОЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС
ФОНД ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ
В БАНКИТЕ

УВАЖАЕМИ Г-Н ОВЧАРОВ,

Приложено към настоящото Ви изпращаме становище на Асоциация на банките в България по внесения на 20.12.2008г. от народните представители г-н Минчо Христов и г-жа Стела Банкова законопроект за изменение и допълнение на Закона за гарантиране на влоговете в банките.

Надяваме се изразените в становището на АББ коментари и бележки да бъдат взети под внимание при разглеждането на законопроекта в Комисията по бюджет и финанси.

Предварително благодарим за съдействието.

Виолина Маринова
Председател на УС на АББ
Гл. изп. директор на „Банка ДСК“ЕАД

С уважение:

д-р ик. Ирина Марцева
Главен секретар на АББ

СТАНОВИЩЕ НА АСОЦИАЦИЯ НА БАНКИТЕ В БЪЛГАРИЯ ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В БАНКИТЕ, ВНЕСЕН В НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 20.12.2008Г. ОТ НАРОДНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ – СТЕЛА БАНКОВА И МИНЧО ХРИСТОВ

26.01.2009г.

Като отчитаме факта, че по законопроекта преди всичко трябва да се поиска становището на Фонда за гарантиране на влоговете в банки, както и на останалите пряко заинтересовани институции – МФ и БНБ, бихме искали да изложим и становището на Асоциация на банките в България по него.

1. По предложението за промяна на чл. 23, ал. 5

Промяната предвижда изплащането на суми от Фонда да се извършва не по-късно от 20 дни от датата на решението на Българската народна банка за отнемане на лиценза на банката по ал. 1 на същия текст. В предходните текстове на ал. 3 и ал. 4, обаче, при регламентирането на процедурата, предхождаща изплащането на влоговете, е предвиден 15-дневен срок от датата на решението на БНБ за предоставяне на информация във Фонда от квестор, ликвидатор или синдик за влоговете в банката, и още един 15-дневен срок за оповестяване на деня, от който вложителите на банката могат да получават плащания от фонда. Действащият в момента текст на чл. 23 предвижда само начален срок, след изтичането на който следва да започне изплащане на сумите от фонда. Този срок е в интерес на вложителите, които могат да разчитат, че ще получат своите вложения не по-късно от 45 дни от датата на решението на БНБ за отнемане лиценза на банката.

Не считаме, че е удачно да се поставя краен срок за изплащане на тези влоговете, тъй като вложителите сами могат да определят момента, в който могат да получат сумите си от Фонда. Подходът по законодателен път да се предвиди кратък краен срок за изплащането на суми по гарантирани влогове е във вреда на вложителите, като би следва упражняването на тяхното субективното право за предявяване на искане пред Фонда, при наличие на информацията по чл. 23, ал. 4 от ЗГВБ, да е гарантирано и да зависи само и единствено от тяхната воля, както и от техни фактически и правни действия. Възниква и въпросът какво ще стане, ако вложителите не се явят в този срок или пък се реализира хипотезата на чл. 14, ал. 1, т. 4 от ЗГВБ, Фондът да има да получава суми от имуществото на банката в случаи на суброгация.

Като цяло, предлаганото изменение не е съгласувано с останалите части на Закона, както и със Закона за банковата несъстоятелност.

В тази връзка са и становищата на различни европейски институции, представляващи банковата общност, че срокът за изплащане на депозитите на вложителите трябва да бъде реалистичен, като се отчитат редица фактори, които могат да повлияят върху изплащането на депозитите, а именно – достъпът до данни за депозитите на вложителите, закриването на сметки и откриването на нови сметки в банката, чрез която ще се изплащат депозитите, големината на банката, чийто лиценз е отнет и броят на чуждестранните вложители, необходимостта от наемане на допълнителен персонал и други обективни фактори, които могат да повлияят върху времето на изплащане на депозитите.

2. По предложението за промяна на чл. 23, ал. 6

Съгласно предложеното изменение на вложители в чуждестранна валута следва да се изплаща гарантираният размер на влога в съответната валута. Преди всичко, следва да се има предвид, че вноските, които банките изплащат към Фонда, са в лева, съгласно чл. 16, ал. 3 от Закона и поради това биха съществували немалки разходи и трудности за Фонда, ако се налага превалутиране. Освен това, промяната е в противоречие с разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Закона, който също визира изплащане на гарантираните суми единствено в лева.

Считаме, че предложеното изменение на чл. 23, ал. 6 е нецелесъобразно в условията на Паричен съвет. То противоречи и на чл. 17, ал.2 от Закона за банковата несъстоятелност, според

който *«вземанията на кредиторите на банка в чужда валута се превръщат в левове по курса на БНБ към дата на решението за откриване на производството по несъстоятелност»*

Като цяло, предложението би могло да изглежда справедливо с оглед на интересите на вложителите, но не държи сметка за управлението на активите на Фонда. В крайна сметка, каквото и да постановява законът, Фондът може да изплаща влогове, само, ако разполага с достатъчни средства. Така че всяко подобно предложение трябва внимателно да се анализира, с участието на Фонда за гарантиране на влоговете, да се изследва структурата на неговите активи по отношение на валутите, в които са деноминирани, да се съпостави със структурата на депозитната база и да се прецени, дали при приемане на подобна законодателна промяна, биха могли да се използват съответни инструменти за защита от валутен риск.

3. По предложението за промяна на чл. 24, ал. 2

Предлага се Фондът дължи лихви по гарантираните суми, но, ако се приеме, текстът ще бъде в противоречие с чл. 6, ал. 1 от Закона, съгласно който се определя начина на изчисляване размера на задължението на банката към един вложител, т.е. сумата, която един вложител има право да получи.

Предложението за изменение на чл. 24, ал. 2 от ЗГВБ не кореспондира и с разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от същия закон, според която в максимално гарантирания размер на влоговете се включват и начислените върху тях лихви към датата на решението на БНБ по чл. 23, ал. 1 от закона.

Поемането на задължение за плащане на лихви до момента на реалното изпращане на гарантираната сума би довело до неопределяемост на гарантираните суми, съответно до невъзможност за установяване на размера и сроковете, в които те да се изплатят.

Очевидно е, също така, че предложеното изменение е твърде общо, като не дава яснота върху каква база следва да бъдат начислявани лихви от Фонда (върху размер на влоговете или върху размера на влоговете и дължимите лихви или върху друга база), какъв ще бъде размер на тази лихва, периода през който ще се дължи и т.н.

В случай, че Фондът изплаща лихви, не е изяснено по какъв начин е възможно да изпълни правата си на суброгация, посочени в ал.1 от същия член и по какъв начин ще пледира за възстановяване на лихви, които съответната банка не е начислила.

В допълнение, предложението Фондът да заплаща лихва от датата на обявяване на банка в несъстоятелност, означава Фондът да изплаща обезщетения, които в зависимост от размера на лихвата и продължителността на забавата може значително да надвишават предвидения в Закона размер на гарантираните суми по влоговете.

В заключение, считаме, че предложените промени в Закона за гарантиране на влоговете в банките са лишени от сериозна обосновка, както и не са в съответствие със съответните норми от европейското законодателство. По-специално, изискване за изплащане на лихви не е въведено в приложимите европейски директиви, в момента предстои ревизия на съответната Директива, като се извършва задълбочен анализ, включващ и оценка на въздействието, по отношение сроковете за изплащане и други въпроси. Приемането на отделни изменения в ЗГВБ, преди да се постигне съгласие за вида и степента на хармонизация на съответното законодателство в ЕС, според нас, е ненужно и необосновано прибързано.
